

Wakacje z męczennikami (lipiec albo sierpień) Pielgrzymów nadziei w Roku Jubileuszowym 2025

„Do każdego, kto przyzna się do mnie przed ludźmi, do tego i Ja, przyznam się przed moim Ojcem”. Z tymi słowami brzmiącymi w mojej głowie obudziłem się kilka miesięcy temu. Brzmiały w mojej głowie jak wezwanie i zaproszenie aby posłuchać tych, którzy przyznali się do Pana. Poznając „Akta Męczenników” pierwotnego Kościoła, do czego zachęcał Papież Franciszek, znalazłem wiele pięknych wyznań ludzi, którzy przyznali się do Chrystusa przed ludźmi. On dając im moc do męczeństwa, przyznał się do nich przed Ojcem. Dzięki łasce Bożej i dzięki słowu swojego świadectwa, pozostawili nam wiele słów, które są zachętą dla naszej wierności.

Dlatego postanowiłem zebrać te świadectwa, aby Kościół Boży w Mosinie, mógł budować się nimi. Skoro w Wielkim Poście patrzyliśmy na nich i przyzywaliśmy ich wstawiennictwa. Potem wyznawaliśmy i poznawaliśmy naszą wiarę słowami kościelnych wyznań wiary. Teraz przychodzi czas, aby uczyć się wyrażania swojej wiary słowami wtedy, gdy będą się od nas domagali uzasadnienia nadziei, którą w sobie mamy (zob. 1P 3,15).

Poniższy wybór jest zupełnie subiektywny. Świadectwa męczenników zaczerpnąłem z książki pt. „Męczennicy pierwszych wieków chrześcijaństwa”. Powstała ona pod redakcją Księdza Profesora Marka Starowiejskiego (WAM 2021). Ze względu na popularny charakter zbioru świadectw i wypowiedzi ograniczam się do cytowania słów męczenników, ewentualnie przytaczam słowa wypowiedziane o męczennikach. Pomijam okoliczności historyczne, czasowe i inne. Życzę wszystkim budującej lektury. I pamiętajcie, im więcej zrobicie sobie notatek, podkreśleń, tym więcej zapamiętacie i nauczycie się.

Bożego SZALOM życzę wszystkim. Prezbiter Adam

Dzień	Świadectwo męczennika albo świadectwo o męczenniku
1.	Św. Polikarp: „Osiemdziesiąt sześć lat Mu służy, a nic złego mi nie uczynił. Jakże mógłbym lżyć mojego Króla, który mnie zbawił?”
2.	Św. Polikarp: „Panie, Boże wszechmogący, Ojcie Twego umiłowanego i błogosławionego Syna, Jezusa Chrystusa, przez którego pozwoliłeś nam się poznać, Boże aniołów i mocy, Boże wszelkiego stworzenia i całego plemienia sprawiedliwych, którzy żyją w Twojej obecności: Błogosławię

	Cię, że uznałeś mnie godnym tego dnia i tej godziny, kiedy to, zaliczony do Twoich męczenników, dostępuję udziału w kielichu Twego Chrystusa, abym mógł też i zmartwychwstać na życie wieczne duszy i ciała w nieskazitelności Ducha Świętego. Obym razem z nimi został dziś przez Ciebie przyjęty jako ofiara tłusta i Tobie miła tak, jak ją sam przygotowałeś, z góry objawiłeś i wypełniłeś Ty, Bóg prawdziwy i nieznający kłamstwa. Dlatego też za wszystko Cię chwale, błogosławię, wielbię przez Arcykapłana wiecznego i niebieskiego Jezusa Chrystusa, Twego Syna umiłowanego, przez którego Tobie z Nim razem i z Duchem Świętym chwała i teraz, i na przyszłe wieki. Amen”.
3.	Św. Karpus: „Nasz Bóg jest poza czasem, a stworzywszy wieki, sam nie ulega zmianom i trwa wiecznie; będąc zawsze taki sam, ani się nie pomniejsza, ani nie zwiększa”.
4.	Św. Papilus: „Od dziecka służę Bogu i nigdy bożkom nie złożyłem ofiary. Jestem chrześcijaninem i nic więcej ode mnie nie usłyszysz, bo nic większego ani piękniejszego nie mogę powiedzieć”.
5.	Św. Cittinus: „Nie mamy nikogo innego, kogo byśmy się bać mieli, jak tylko Boga Pana naszego, który jest w niebie”.
6.	Św. Apoloniusz: „Cieszę się życiem, lecz umiłowanie życia nie sprawia, że odczuwam strach przed śmiercią. Nie ma bowiem nic cenniejszego nad życie, ale życie wieczne, będące nieśmiertelnością duszy, która przez to życie dobrze przeszła”.
7.	Św. Apoloniusz: „Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, który stał się człowiekiem w Judei, był doskonale sprawiedliwy i wypełniony Bożą mądrością. On to w swojej miłości do człowieka poucza nas, dostosowawszy [swe słowa] do ludzkich umysłów, kim jest Bóg [władca] wszystkiego i jak trwać w doskonałej cnocie, pędząc święte życie. On też, przez to, co wycierpiał, usunął przyczyny grzechu”.
8.	Św. Apoloniusz: „Nauczył nas powstrzymywać gniew, panować nad pragnieniami, poskramiać żądze, nie poddawać się smutkowi, żyć we wspólnocie, rozwijać miłość, oczyszczać się z próżności, nie mścić się na tych, którzy dopuścili się przeciwko nam niesprawiedliwości, nie bać się kary śmierci wydanej przez sąd nie dlatego, żeśmy popełnili jakiś grzech, ale dlatego, że go nie popełniliśmy. Ponadto nauczył nas żyć zgodnie z prawem, które nam sam dał, szanować cezara, oddawać cześć tylko nieśmiertelnemu Bogu, wierzyć w nieśmiertelną duszę, uznawać sąd po śmierci, a po zmartwychwstaniu, które Bóg da tym, co dobrze żyli, spodziewać się nagrody za poniesione dla cnoty trudy”.

9.	Z męczeństwa św. Perpetuy i Felicyty: „Bóg bowiem zawsze dotrzymuje swoich obietnic, aby przekonać niewierzących, a nagrodzić wiernych”.
10.	Z męczeństwa św. Perpetuy i Felicyty: „O najdzielniejsi i najbardziej błogosławieni męczennicy! Słusznie zostaliście powołani i wybrani do chwały Pana naszego Jezusa Chrystusa. Każdy, kto uwielbia, poważa i czci Jego chwałę, powinien przeczytać o tych heroicznych czynach dla zbudowania Kościoła, nie mniejszych niż dawne przykłady. Niechaj te nowe dowody męstwa, będą świadectwem, że jeden i ten sam Duch Święty ciągle aż dotąd działa, jako i Bóg Ojciec wszechmogący i Syn Jego Jezus Chrystus, Pan nasz, którego cześć i niezmierzona potęga trwa na wieki wieków. Amen”.
11.	Św. Dionizy: „Nie wszyscy czczą wszystkich bogów, ale każdy tych, w których wierzy. My zatem mamy boga jedynego, stwórcę wszystkich rzeczy, który władzę królewską złożył w ręce miłych sobie Augustów, Waleriana i Galiena. Tego Boga wielbimy i czcimy i do Niego nieustannie się modlimy za ich panowanie, by pozostało niezachwiane”.
12.	Św. Pionios: „[czczę] Boga Wszechmogącego, Stwórcę nieba i ziemi i wszystkiego, co w nich istnieje oraz nas wszystkich, który nam wszystkiego obficie udziela, a którego poznaliśmy przez Jego Słowo – Chrystusa”.
13.	Z męczeństwa św. Achazego: „Ileż wspominały chwalebne czyny sług Bożych, zawsze składamy dziękczynienie Temu, który wspomaga cierpiących w męce, a zwycięzcę nagradza w chwale”.
14.	Św. Akacjusz: „Mnie natomiast przykazano, abym się nigdy nie wyparł swego Boga”.
15.	Św. Akacjusz: „My natomiast nie czujemy bojaźni przed tym, kogo sami stworzyliśmy, ale przed TYM, który nas stworzył. On nas powołał do życia jako Władca, pokochał jak Ojciec i jako dobry Patron wyzwolił od śmierci wiecznej”.
16.	Św. Cyprian: „Jestem chrześcijaninem i biskupem. Nie znam żadnych innych bogów, oprócz jednego i prawdziwego Boga, Stwórcy nieba i ziemi, morza i wszystkiego, co na nim się znajduje. Temu Bogu my, chrześcijanie, służymy oraz modlimy się do Niego we dnie i w nocy, za nas i za wszystkich ludzi, nawet za pomyślność samych cesarzy”.
17.	Z męczeństwa św. Mariana i Jakuba: „I co poganie? Czy jeszcze wierzycie, że chrześcijanie, których oczekuje radość wiecznej światłości, boją się tortur więziennych i drżą przed ciemnościami tego świata? Duch napełniony ufną nadzieją przyszłej nagrody, który umysłem jest

	już zjednoczony z niebem, nie zważa więcej o cierpienia. Choćbyście na tortury wybrali najbardziej oddalone miejsce, dom ciemności, mroczną, przerażającą jaskinię, dla pokładających ufność w Bogu żadna okoliczność nie będzie straszna, żaden czas smutny. Są bowiem poświęceni Bogu Ojcu, a Chrystus wstawia się za nimi dniem i nocą”.
18.	Z męczeństwa św. Mariana i Jakuba: „Jakże wielka i wspaniała jest boża łaska, którą Pan obdarzył miłujących Go! Jak prawdziwie ojcowska jest troska Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który swym umiłowanym udziela łaski tak hojnie, obiecując im zawczasu dary swego miłosierdzia”.
19.	Z męczeństwa św. Mariana i Jakuba: „Zaiste wielkie jest miłosierdzie Boga Wszechmogącego i Jego Chrystusa względem swoich [wiernych], który ufających Jego imieniu nie tylko wzmacnia łaską, lecz także ożywia odkupieńczą krwią. Któż mógłby uczciwie wyliczyć dary Jego łaski? Albowiem Syn współdziała zawsze z miłością swojego Ojca. On też do tego zawsze dąży, by również to, co – jak sądzimy – jest odkupione naszą krwią, zostało nam udzielone przez Boga Wszechmogącego, któremu chwała na wieki wieków. Amen”.
20.	Św. Maksymilian: „Jestem chrześcijaninem, nie wolno mi nosić na szyi medalionu cesarskiego, skoro już otrzymałem zbawienny znak Pana mojego, Jezusa Chrystusa, Syna Boga żywego, którego ty nie znasz, który poniósł mękę za zbawienie nasze, którego Bóg wydał za grzechy nasze. Wszyscy chrześcijanie Jemu służymy. Za Nim idziemy, jako za początkiem życia i sprawcą zbawienia”.
21.	Św. Marcellus: „Jestem żołnierzem wiecznego króla, Jezusa Chrystusa. Od tej chwili rzekam się służby dla waszych imperatorów. Potępiam także oddawanie czci waszym drewnianym i kamiennym bogom, bo są to głuche i nieme bałwany”.
22.	Św. Ireneusz bp Sirmium: „Mam Boga, któremu nauczyłem się oddawać cześć od najmłodszych lat. Jego wielbię, a On wspomaga mnie we wszystkim, co czynię. Jemu też składałem ofiary. Bogom uczynionym ręką ludzką czci oddawać nie mogę. (...) Cały czas unikam śmierci, kiedy znoszę cierpienia, które – jak sądzisz – mi zadajesz, a których ja nie czuję, bo otrzymuję od Boga życie wieczne”.
23.	Św. Ireneusz bp Sirmium: „Panie Jezu Chryste, który raczyłeś cierpieć dla zbawienia świata: niech otworzą się bramy niebieskie, aby aniołowie Twoi przyjęli duszę sługi Twojego Ireneusza ze względu na Twoje imię, jak i ze względu na mieszkańców Sirmium, którzy są z Twojego Kościoła

	Katolickiego. Ciebie proszę, wzywam Twojego miłosierdzia, abys zechciał mnie przyjąć do siebie, a ich utwierdzić w wierze”.
24.	Św. bp Feliks: „Boże dzięki Ci składam. Pięćdziesiąt lat żyłem na tym świecie. Dziewictwa strzegłem, ocaliłem Ewangelię; głosiłem prawdę i wiarę. Panie, Boże nieba i ziemi, Jezu Chryste, zginam szyję swoją na ofiarę Tobie, który trwasz na wieki”.
25.	Św. Fileasz: „Synaczkowie moi najmilsi, którzy szukacie Boga, czuwajcie nad sercami waszymi, albowiem przeciwnik nasz krąży jak lew ryczący szukając, kogo by pożarł. Jeszcześmy nic nie wycierpieli. Teraz zaczynamy cierpieć, teraz zaczęliśmy być uczniami Pana naszego Jezusa Chrystusa. Najmilsi: zachowujcie przykazania Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wzywajcie nieskalanego, nieograniczonego, który siedzi ponad Cherubami, który wszystko stworzył, który jest początkiem i końcem, któremu chwała na wieki wieków. Amen”.
26.	Św. Juliusz Weteran: „Panie, Jezu Chryste, dla imienia Twego znoszę te cierpienia. Proszę Cię, zechciej przyjąć moją duszę, tak by znalazła się razem z Twoimi świętymi męczennikami”.
27.	Św. Kryspina: „Niech przepadną <i>bogowie, którzy nie uczynili nieba i ziemi!</i> Ja składam ofiarę wiecznemu Bogu, trwającemu na wieki wieków, który jest Bogiem prawdziwym i Bogiem, którego należy się bać, który uczynił morze, zielone trawy i stały ląd. Co mogą uczynić mi ludzie, którzy są Jego dziełem”.
28.	Św. Florian: „Panie, Boże mój, w Tobie złożyłem nadzieję i nie mogę zaprzeczyć Ci Ciebie, lecz walczę dla Ciebie i Tobie składam ofiarę pochwalną. Niechaj mnie strzeże Twoja prawica, ponieważ imię Twoje błogosławione jest w niebie i na ziemi. Panie, daj mi moc wytrwania, przyjmij mnie w poczet Twoich świętych atletów, którzy byli przede mną i wyznali Twoje święte Imię. Przyoblecz mnie, Panie, śnieżną szatą Twojej mocy i utwierdź we mnie świętego Ducha Twego. Nie dozwól, bym był deptany przez diabła, lecz bądź mi Wodzem sprawiedliwości i utwierdź mnie w mocy Twojej, abym Cię chwalił i śpiewał hymn, że Ty jesteś błogosławiony na wieki. Amen”.
29.	Testament czterdziestu męczenników z Sebasty: „Starajcie się zatem, byście byli bez zarzutu w wypełnianiu przykazań Chrystusa, abyście uniknęli wiecznego ognia, który nigdy nie gaśnie. Albowiem głos Boży od dawna już woła: <i>Czas jest krótki</i> . Przede wszystkim miejcie we czci miłość. Ona bowiem jedyna czyni zadość sprawiedliwości względem bliźniego, wypełniając Prawo Boże. Bo niewidzialny Bóg jest czczony w bracie, którego widzimy. I chociaż to słowo jest skierowane do naszych

	rodzonych braci, to jednak dotyczy ono wszystkich, którzy kochają Chrystusa. Albowiem święty nasz Bóg i Zbawiciel powiedział, że naszymi braćmi są nie ci, którzy dzielą z nami wspólną naturę, ale ci, którzy – trwając w wierze – dobrze czynią i wypełniają wolę <i>Ojca naszego, który jest w niebie</i> ”.
30.	Męczennicy prześladowania wandalskiego: „Jesteśmy chrześcijanami, katolikami, wyznajemy Boga w jednej nienaruszalnej Trójcy”.
31.	Św. Wiktorianus: „Ufając Bogu i Jezusowi Chrystusowi, mojemu Panu, mówię, żebyście przekazali królowi. Niech mnie wystawi na ogień, rzuci na pożarcie dzikim zwierzętom, torturuje wszelkimi rodzajami mąk. Jeśli mu ulegnę, na próżno zostałem ochrzczony w Kościele katolickim. Bo nie uczyniłbym tego dla krótkiej i przemijającej chwały i niewdzięczności wobec mojego Stworzyciela, który dał mi swoje słowo, nawet jeśli byłoby tylko to obecne życie i nie mielibyśmy nadziei na inne wieczne i prawdziwe”.